

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

9. Dies Septembris. Hoc solatium est vasti doloris; quod necesse est, desinas illum sentire; si nimis senseris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

morore, semper velut in basi simulachrum stare im-
 motum. Non ignara, dolorem, si possit tolerari, esse
 levem; si tolerari non possit, esse brevem: adeoque
 fieri non posse, ut quis valde doleat, & diu. Si enim
 nimis intentus dolor, corpus indè quasi obstupe-
 scit, & ipso dolore, sensum doloris amittit: itaque, si-
 dolendi, est obtorpuisse. Quid, quod Constan-
 tia, per ea, quæ petitur, & quibus impetitur, majori
 salgeat gloriâ? Si lex læsus scintillat; & post tormen-
 tationibus, & frequentatas contusiones adamas claret: sic vir-
 tusemicat afficta. Constantia per injurias non tan-
 tum patet, sed claret; quia magna vel ostenditur, vel
 fit. Validus ventus, qui exilem extinguit flammam,
 claret incendio: afflatur rogos, turbine; eadem, facu-
 lare vanelescit. Magnus animus, & sibi constans ærum-
 nis utitur, non frangitur; venit ipsa infortunia in-
 contumeliam fortunæ, dum inter illa se æstimat for-
 tunatum. Itaque, cum emolumento lædi, ut, cum fœ-
 rore affligitur. Etiam, cum discerpitur, fructum car-
 pit vir constans, Constantia casus ignorat; quia sem-
 per stat, & in gradu suo præstat; una semper est, &
 eadem, quamvis per diversa.

II. Phidias fingebat simulacra non tantum ex
 matmore, sed quocunque alio impolito lapide; non
 tantum ex ebore, sed ære. Sic Constantiæ res quæli-
 bet prospera, adversa, dextra, sinistra, est materia glo-
 riæ: quamcunque ei objeceris fortunam, aliquid ex ea
 faciet memorabile; atque aded reddit constantem
 dignum posteritatis memoria: manet semper inte-
 gra inter tormenta; tota inter lanienas; felix, inter in-
 felicia, atque attrita, de suo gloriosior triumphat vi-
 ctore. Sicut crocus gaudet calcari, & plama premi:

Yy s

sic

fic decus Constantiæ, aduersa magis commendat.
 Homines annos multos impigerrimè laborant,
 laborando ad pertinaciam utique sunt constantes
 bonis mundi inconstantibus & fortunæ fugacibus
 quomodo tam sunt inconstantes pro gloria tam co-
 stanti; ut futura sit semper, desitura nunquam.
 Quanta patiuntur homines mala, ut sint mali; et
 tam parum, ut sint boni? quæ, & qualia, quanta
 quàm intolerabilia perferunt, ut sua consciscant
 lera; scelerati, latrones, avari, lascivi, dum tot
 unt pericula, tot devorant tædia? Cur, pro Animo
 lute, virtute, cælo, Deo, felici æternitate,
 constanter sustinemus? qui sperat se semper frui
 rum summo Bono; oportet, ut semper sit bonus.

III. Summa est gratia, custodire gratiam sibi de-
 eam: summum opus, non cessare à bono opere. Gra-
 tiam accepimus citra laborem; sed ut eam conserue-
 mus, labore; ne amittamus, opus est timore. Digni-
 dium facti est principium; sed si non habet finem,
 nihil est. Placet spectare germanum Constantiæ
 mulaerum? Audi non hominis constantis, sed ipsius
 Constantiæ acroama; (a) *Quis nos separabit à
 ritate Christi? tribulatio, ad angustia, an fames, an
 ditas, an periculum, an persecutio, an gladius?* Quæ
 omnia, cum hominibus sint maximè formidabilia,
 eaque sub pedibus veluti suis posuerit, non sine can-
 epinicion canere jam, & ovare gloriosissimè videri-
 tur. Quare expressum sic ab illo video, ut trophæum
 clarissimum victoriæ, & monumentum gloriæ; qui-
 le à militia ducibus erigi olim consuevit. Pingunt
 enim,

[a] Rom. 8, 39.

enim, ad victoris pedes, colligatos vinculis hostes, fracta, & dissecta barbarorum tela; inanes galeas, clypeos mille in locis perfossos, hostilemque vim omnem superatam. Ita ille jam superior, triumphans, infra se habuit, & gentium contumelias, & dolores corporis, & Tyrannorum supplicia, & famem, & metus, ac mortem ipsam; totumque, qui mortem precedere solet, crudelitatis apparatus, ac immanitatis pompam: quibus stratis, domitisque, gaudio exultans; quia de omnibus triumphans, canit illud triumphale epos: (a) *In his omnibus superamus.* Itaque, huius exemplo, instanter operare; erit postea opera suum & pretium & præmium:

Insta, ne cesses; aderunt post semina messes.

10. DIES SEPTEMBRIS.

Inchoantibus, præmium promittitur, sed perseverantibus datur? *S. Aug. l. de modo bene. viven. serm. 6.*

Perseve- I. **D** Um virtutes, quasi militares copias, quæ sub signis merentur, Fortitudinis, recensere persevero, pro lapsus sum ad Perseverantiam; quæ sola, ut operum coronis, operibus imponit coronam. Aliud est, coronam imponendam promittere: aliud promissam imponere. Præmium, quod inchoanti, Dei Liberalitas promittit; perseveranti Justitia imponit. Ut obtineas Regnum, cujus nullus est finis; necesse est, perseveres usque ad finem: nam nihil est factum, si restet aliquid faciendum. Admodum nihil tibi conducet per omnem vitam laborasse,

[a] *Supra v. 37.*